

De kunst van het leven (482, 484, 495)

482. Vreugde in het leven

Lieve mensen

Vreugde in het leven wordt bepaald door de gesteldheid van ons innerlijk. De vreugde vindt immers in ons plaats en uit zich naar buiten. De basis voor die vreugde wordt gevonden in de kalmte van ons innerlijk. Die kalmte wordt bepaald door de rust in ons wezen.

De rust in ons wezen is afhankelijk van de stabiliteit waarmee we in het leven staan.

Die stabiliteit vindt zijn oorsprong in de mate waarin wij verbonden zijn met ons grote Zelf.

Vreugde ervaren is dus van vele treden afhankelijk. Wij zijn de vreugde-ervarende, en kunnen ons zelf die vreugde schenken, door aandacht te geven aan het hogere Zelf in ons.

Verdriet is niet alleen het gebrek aan vreugde, maar daar ook aan tegengesteld. Het mist stabiliteit, kalmte en rust. We laten ons door gebrek aan die drie uit het veld slaan en ervaren dan verdriet.

Als we helemaal in het Zijn gevestigd zijn dan heeft verdriet geen vat op ons. Het raakt ons wel, maar slaat ons niet uit het lood.

Als we zo tegen vreugde aankijken, is het duidelijk dat we het beste af zijn door aan onze eigen stabiliteit te werken.

Kinderen zijn nog niet stabiel, en kennen daarom vaak afwisselend vreugde en verdriet. Ze voelen dat verdriet niet leuk is en gaan op zoek naar vreugde. Ze ontdekken gaandeweg dat verdriet minder kans krijgt als ze goed geslapen hebben, goed zijn uitgerust. Ouders begrijpen dit en brengen kinderen daarom op tijd naar bed. Ze begeleiden het slapen met voorlezen of zingen en zien dan de rust groeien die nodig is voor een goede nachtrust. Met het klimmen van de jaren zorgen ze zelf voor de rust en groeit de stabiliteit.

Na de puberteit is die stabiliteit meestal gevestigd en komen andere ervaringen in het leven, die dikwijls afwisselend vreugde of verdriet met zich meebrengen. Dat vindt doorgaans zijn oorsprong in relaties onderhouden en verliefd worden. Daardoor vormt zich het emotionele lichaam. Ook daar zijn weer enkele jaren voor nodig. Totdat ook op dat front rust is. De mens is dan volwassen en in staat zijn eigen niveau van vreugde te bepalen.

De kunst van het leven bepaalt vanaf dat moment of dit wel of niet lukt. Dat heeft alles te maken met het zich tevreden voelen, gewaardeerd worden en de intuïtie gebruiken.

In het tijdperk van Aquarius gaat het vooral om de ontwikkeling van de intuïtie. Daar ligt de sleutel tot vreugde en uiteindelijk geluk. Het is daarom zinvol aandacht te geven aan de ontwikkeling van de eigen intuïtie. Het is zeker de moeite waard, omdat een vreugdevol mens aanzet tot vriendschap en liefde.

Die twee vormen samen de ingrediënten voor vergevorderde broederschap onder de mensheid

Je ontwikkelt je intuïtie door op de innerlijke signalen te letten. Elke keer als je je intuïtie volgt groeit het vermogen daar nóg meer op te varen. Je intuïtie wordt gestuurd door het inwonende Licht en vormt op die manier een brug naar een leven op een hoger niveau. Een niveau van grotere innerlijke rust en stabiliteit. En zo open je zelf de weg naar meer vreugde in het leven.

Theo Mensink

Lieve mensen

Als we in leven iets tegenkomen dat ons tegenstaat, vraagt dat onze aandacht.

Omdat het onze aandacht vraagt blijven we er mee bezig.

Als het echt onplezierig is dan beïnvloedt dat ons humeur.

Het beïnvloedt niet alleen ons denken maar ook ons gevoel.

Het ontnemt je de vreugde in het leven.

Dit is niet leuk voor jezelf en je omgeving.

Als je die situatie laat voortbestaan, dan wordt het er niet leuker op.

Een heel goed middel om die neerwaartse spiraal om te keren is je afstemmen op God.

Door afstemming op God in jezelf, geef je God de kans je te helpen.

Door die afstemming maak je je zelf ontvankelijk voor God.

Wat er dan gebeurt is dat de aandacht voor het probleem afneemt en de aandacht voor God toeneemt.

God weet al lang waar je mee zit.

God zorgt als gevolg van jou afstemming voor het wegnemen van de onrust.

Dit stelt je in staat om weer helder te denken.

Dit heldere denken voert tot de juiste actie.

Theo Mensink

495. Toewijding

De inhoud van deze preek is gebaseerd op twee lessen van Sylvanus (codex VII, Boek 4 pag. 87) uit de Nag Hammadi Geschriften.

Lieve mensen

28 mei 2017

Een mens kan in zijn leven toegewijd zijn aan heel veel dingen.

Uit de lessen van Sylvanus blijkt dat toewijding aan de eigen innerlijke gids de hoogste graad van toewijding verdient.

In het begin van de lessen van Sylvanus lezen we:

Vlecht een kroon van kennis en ontwikkeling, en biedt die aan, aan je innerlijke gids.

Wat betekent dit, een kroon vlechten en aan iemand aanbieden?

Het wil zeggen dat je met toewijding moet werken aan het vermeerderen van kennis door je innerlijk weten tot ontwikkeling te brengen.

De kroon van inzicht die je daarmee vlecht moet je aanbieden aan je eigen leermeester, aan God in je binnenste.

Het antwoord van de kant van God zal zijn: geestelijke groei.

Dus door aandacht te besteden aan de ontwikkeling van je innerlijk weten creëer je een heel directe samenwerking tussen jezelf en God.

En terwijl je dit doet verdwijnt de afstand tot God die veel mensen hebben en ontstaat vriendschap met God.

Dit is Vriendschap met de Allerhoogste.

Voor het werken aan de ontwikkeling van innerlijk weten is discipline nodig.

Af en toe aandacht geven aan je innerlijke gids is niet voldoende.

Of anders gezegd, wees een ijverige leerling, daarmee verdwijnt onwetendheid en groeit je inzicht.

Sylvanus zegt het heel bondig:

“Ontloop je innerlijke godheid en wijsheid niet, want Hij die je onderricht houdt veel van je”.

Door Gods wijsheid en onderricht neemt jouw liefde toe voor al wat leeft en dus ook jouw liefde voor God.

Door Gods nabijheid neemt de kracht van de godheid in je toe en doe je vanzelf wat gedaan moet worden.

Vergeet daarbij niet dat God ons mensen nodig heeft om Zijn plan te voltooien.

Wij zijn instrumenten in Gods handen. Wij handelen in Zijn Naam. Zorg daarom dat jouw instrument goed is afgestemd en fijnbesnaard.

Theo Mensink